

bedste overbevisning er et retskrav, uanset hvad også fru Elisabeth Arnold tidligere sagde. Fru Birthe Rønn Hornbech citerede noget juridisk litteratur, og jeg kan sige, det står helt nøjagtigt i »Udlændingeret«, som er udgivet i 1995, af Lone B. Christensen, Niels Henrik Christensen, Gunnar Homann, Morten Kærum m.fl. Det stod i den oprindelige lov fra 1983, hvor det blev indført. Der står i bemærkningerne, at med indlemmelsen i udlændingeloven ønsker man at understrege retskravet på anerkendelse af de facto-flygtningestatus.

Så der er et retskrav i øjeblikket. Det er det retskrav, vi ønsker at få væk og erstattet af en individuel vurdering, som, ligesom Venstres ordfører sagde for et øjeblik siden, godt på nogle områder må være strammere, end det er i øjeblikket, og det var derfor, jeg henviste meget klart til den praksis, man eksempelvis har i Tyskland, som er vores nærmeste naboland. Mens der kommer 2.000 somaliere til Danmark, kommer i samme periode 2.500 til Tyskland. I Danmark får næsten samtlige de facto-status. I forhold til de 2.000, der kommer til Danmark, er det mindre end 1/5, der får ophold i Tyskland. De øvrige bliver afvist, og det tyder jo på, at vi fortolker status på en helt forskellig måde, og Danmark gør det på langt den mest liberale måde. Derfor bliver vi ved med at være en flygtningemagnet, og det ønsker vi ikke.

Op så til sidst til hr. Henrik Svane, der spørger: Hvad med de børn, der er født i Danmark, og som har boet her 7 eller 8 år, og som efter vores forslag skal hjælpes tilbage til deres eget land, hvis situationen bliver normal? Er det rimeligt, når vi vil afskaffe modersmålsundervisningen?

Ja, selvfølgelig. Jeg drømmer da ikke om, at de børn ikke, hvis de kommer fra Chile, for nu at tage et eksempel, har lært at tale chilensk, hvis det er det sprog, man taler i Chile, jeg er ikke helt sikker. Det er da enhver families naturlige pligt og opgave, selv om man bor i et fremmed land i 5, 6, 7 eller 8 år, at man ud over, at børnene i den offentlige skole lærer det sprog, vi taler her i Danmark, selv sørger for at undervise dem, eller at nogle forældre slutter sig sammen og giver dem en undervisning, så de kan lære deres modersmål.

Enhver dansk familie, der bor 7, 8, 9 eller 10 år i et fremmed land, vil sørge for, at deres børn stadig væk kan tale dansk, og derfor kan man opleve indvandrere i anden generation i USA, hvis forældre flyttede derover i 1930'erne, sta-

dig væk taler flot og fint dansk. Det er ikke betalt af den amerikanske stat, for forældrene tager ansvar for deres børn, og det ville jeg ønske der var nogle flere, der gjorde, både danskere og udlændinge. Børnene er ikke samfundets ansvar. Det er forældrenes ansvar.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det rent faktisk sådan, at der på dagsordenen for Folketinget i dag står B 71. I Det Konservative Folkepartis forslag B 71 er en væsentlig – i hvert fald har den fået en selvstændig pind – del af integrationsplanen, at der højst må være 25 pct. fremmedsprogede elever i skoleklasserne.

Men jeg kan forstå nu, at hr. Helge Adam Møller ikke mener, at det alligevel er så centralt. Hvad er årsagen til, at man har lagt det ind her, når man alligevel ikke mener, det er et led i integrationen, at der skal være en fordeling af eleverne på denne måde?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Vi nåede også med hr. Helge Adam Møller til fase nr. 2. Så vil jeg spørge hr. Helge Adam Møller: Hvem er det så, der skal træffe beslutningen om de facto-status?

Skal det være en minister ud fra nogle skønsmæssige overvejelser, som måske defineres politisk afhængigt af, hvordan flygtningesituationen er – dem, vi har modtaget i Danmark, og hvor mange der er på vej – eller skal det være Flygtningenævnet?

Hvis det er Flygtningenævnet, skal de så ikke have noget beskrevet i paragraffer, som de skal henholde sig til?

Præcis det samme spørgsmål stillede jeg fru Birthe Rønn Hornbech for lidt siden.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg glemte ved min første bemærkning til hr. Helge Adam Møller at complimentere ordføreren for den faglige sordin, som er lagt ned over hans tale. Det vil jeg gerne complimentere for.

Så vil jeg i den forbindelse spørge: Når nu tvangsspørgsmål i fordelingen i kommunerne stred så meget mod konservativ overbevisning, hvordan har Det Konservative Folkeparti så tænkt sig at løse den problematik, at ikke alle kommuner er lige sindede ad frivillighedens vej at ville modtage flygtninge til integration?